

In een tentje in Werchter

De doorbraak van aids in de tienerroman

RITA GHESQUIERE

JAN SIMOEN
Met mij gaat alles goed
 Amsterdam: Querido
 178 blz., 599 fr. (14+)
 DIRK BRACKE
Het uur nul
 Leuven: Davidsfonds/Infodok
 190 blz., 595fr. (15+)

LANGE tijd was aids taboe, maar nu vindt het onderwerp zijn weg naar de jeugdliteratuur. Najaar 1995 verscheen *Kristalnacht* van Diane Broekhoven. In dat boek ontdekt een tienermeisje dat haar excentrieke oom aan aids lijdt. Ze pleit zowel in de eigen familiekring als op school voor openheid en verdraagzaamheid.

In de najaarscollectie van 1996 wachten twee nieuwe aids-boeken op jonge lezers. In *Met mij gaat alles goed* van Jan Simoen is een van de hoofdfiguren seropositief. Jonas werd besmet door zijn vriendin Suzanne, het meisje met de doorschijn-

Jan Simoen.

© repro AMC

verwoord worden, dringt zo – haast onge-
 merkt – tot de lezer door. Bescheiden
gaat alles goed is een wijs boek dat
 lezers dwingt om na te denken over de

zich een tijdlang op sleeptouw nemen door zijn klasgenoot Filip. Als hij ziet dat het Filip – door drugs – de verkeerde kant opgaat, haakt hij af. Zijn gevoelens voor Diana spelen daarbij een rol. Diana is jonger en houdt niet van stoerdoenerij. Ben en Diana trekken nu vaker samen op en de oudere Ben wil zijn liefde voor Diana ook helemaal uitleven. Zij reageert iets terughoudender, maar in hun tentje op Torhout/Werchter is het zover.

Toch hangt er over het leven van Ben een schaduw: hij heeft regelmatig last van kleine kwaaltjes en zijn sportieve prestaties lijden daaronder. Een grondig bloedonderzoek toont aan dat hij seropositief is. Het vonnis is getekend. Zijn omgeving reageert geschokt. Toch kan hij nog een aantal zaken met Diana uitpraten.

Dirk Bracke debuteerde met *Een vlieg op de muur*, een boek dat bekroond werd met de Prijs van de Kinder- en Jeugdjury. In *Het uur nul* slaat hij de verkeerde toon aan. Het verhaal mist overtuigingskracht en smaak: realisme wordt er vertaald in vulgair taalgebruik, banale erotiek en vulgariteit. Het sensationele krijgt te veel de overhand. Ben wordt bijvoorbeeld besmet tijdens een neukpartijtje met een schoolhoortje op de meisjestoiletten. Maar ook op andere momenten waant de lezer zich in een goedkope soap. De jongeren vertonen te veel stereotiepe trek-